

“M’agrada dir la veritat a través de la ironia, em surt natural”

Quins programes musicals prepara?

N’hi ha un d’interessant amb en Miquel Villalba, que havia estat professor de l’escola: *La consagració de la primavera* de Stravinsky en versió per a dos pianos, al Palau de la Música al juliol: em fa molta il·lusió. També, hi ha un concert del compositor Josep Maria Guix al maig, al Petit Palau; i anirem a Madrid també amb en Miquel Villalba a fer *Els planetes* de Holst en versió original de dos pianos.

Granollers té molts alumnes de música.

Els que s’hi dediquen són un percentatge mínim, però necessitem aquest gruix d’estudiants perquè el dia de demà són els que aniran als concerts. A l’Escola de Música eduquem tant el músic que s’hi dedicarà com el que no, que són la gran majoria. El nivell és molt bo i l’ambient és extraordinari, fora de sèrie: ho diuen professors que han estat a altres conservatoris. La direcció dona facilitats perquè els professors que toquen puguin fer concerts i moure, si cal, les classes: s’entén que com més concerts faci, més bon professor serà i millor transmetrà a l’alumne aquesta experiència.

La seva afició per la literatura –per la qual sentia “una bogeria” en paraules de la seva mare– va començar de ben jove.

Sí, però va haver-hi una època, ja més gran, que no tenia res a explicar i que només escrivia textos per feina. Arran d’una certa saturació musical vaig pensar que era una bona via d’escapament d’aquell món obsessiu de gravacions, concerts i classes. Fa uns 10-12 anys se’m van tornar a ocórrer històries, que tenia abandonades o que estaven fent xup-xup. Internet m’ha facilitat donar-les a conèixer, em vaig presentar a concursos i em vaig anar animant.

Té un blog literari dedicat al microrelat en català que es diu *La bona confitura...*

Sí, durant 6 o 7 anys hi he estat penjant relats, meus o d’altres autors, cada 4 dies. Això m’ha permès contactar amb autors d’aquí, coneguts. Ara m’he tranquil·litzat i en penjo un cada setmana.

Quin paper juga la ironia en els seus llibres?

Tot el que és una mica solemne, seriós, no m’ho crec; en canvi, amb una mica d’ironia em sembla més creïble, és una mania que tinc. M’agrada dir la veritat a través de la ironia, em surt natural.

“Escric amb l’ordinador, a casa i sense música de fons, si no, el cap se me’n va cap a la música”

Quins són els seus referents literaris?

Josep Calders, el vaig llegir de petit. En castellà, sobretot autors sud-americans, han treballat molt aquest gènere. El meu número u és Nabókov, un escriptor que, per cert, odiava la brevetat, deia que era símptoma d’arterioesclerosi. Bàsicament jo llegeixo ficció i, d’autors vius, segueixo l’irlandès John Banville/Benjamin Black, el francès Jean Eche- noz, l’argentí Eduardo Berti... N’hi ha un munt!

I els seus pròxims projectes literaris?

Sempre tinc alguna cosa entre mans, ara mateix, un llibre de contes i un altre de microrelats. No hi ha cap rutina, en funció del temps que tingui. Tinc clar que cada dia haig de dedicar unes hores a la música, perquè ho necessito i per la qüestió física, com els gimnastes necessiten el gimnàs, i no m’és cap sacrifici. Però en la literatura, puc estar-me uns dies o una setmana sense escriure.

Tot va de teclats...

Sí, perquè escric amb l’ordinador, a mà em costa. Vaig més ràpid amb el piano que amb l’ordinador: escric amb dos dits... Si soc a casa, millor, estic més concentrat, i sense música de fons: si no, el cap se me’n va cap a la música.

Quins llibres recomana aquest Sant Jordi?

Ui que difícil, és terrible, surten un munt de llibres que vols comprar, llegir... Realment m’estic moderant: la llista d’espera de llibres que tinc a casa supera els quaranta, o sigui que abans de comprar-ne un altre, ha de ser un reclam molt potent.

